

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

13. An Superior, à quo petitur potestas absolvendi à reservatis, teneatur ad Sigillum? Et advertitur Superiorem eo Sigillo obligari, quando aliquis habens casum reservatum eum illi explicat, à quo ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

RESOL. XIII.

An Superior, à quo petitur potestas absoluendi à re-

Et aduertitur Superiores eo sigillo obligari, quando aliquis habens casum reſeruatum eum illi explicat, à quo recepta penitentia remittitur ad inferiorem pro

Et an inferior petens veniam absoluendi à casu reſer-

§. 1. Negatiuè respondet Vafq. in 3. tom. 4. q. 93. art. 4. dub. 2. n. 13. & Hurtado de Sacram. disp. 12. de panit. diffic. 3. vbi sic ait: Item ob eandem rationem dicendum est de Superiore, à quo Confessarius ex licentia penitentis petit facultatem pro peccato reſeruat

2. Sed hæc opinio est protus reprobanda. & ideo affirmatiuam sententiam tenet Coninck de Sacram. disp. 9. dub. 3. n. 39. Faustus de panit. l. 7. q. 32. Pitigianus in sent. 4. t. 2. disp. 21. q. 2. art. 5. Megala in 1. p. l. 1. c. 16. n. 4. Fagundez pr. 2. lib. 6. c. 6. n. 2. Ont phr. episc. de sigillo. scilicet. 3. q. 9. v. i. c. dub. 6. Malderus tract. de sigillo c. 13. Suarez in 3. p. tom. 4. disp. 3. scilicet. 4. num. 3. Henriquez lib. 3. de panit. c. 20. n. 1. Villalobos in sum. t. 1. tr. 9. diffic. 7. 2. n. 7. & alij. Et ratio est, quia, moraliter loquendo, Superior intelligitur vna persona cum Confessario in ordine ad impediendam absolutionem penitentis. Cum ergo Confessarius teneatur sigillo, eodem etiam tenebitur Superior Prælati. Præterea, quia hic intelligitur interuenire in ipsa confessione sacramentali; ergo ligabitur sigillo. Et ideo Granada de Sacram. in 3. p. contr. 7. tr. 11. disp. 4. n. 1. sic ait: Certissimum est ad sigillum teneri Confessarium, quia minister est Sacramenti. & ad illum reuocatur Superior, quando ab illo petitur potestas absoluendi à casu reſeruat

Super hoc casum infra in Ref. 33. §. vlt. velt. Septimo.

RESOL. XII.

An qui dixit auduisse in tali Monasterio peccatum graue, frangat sigillum, etiam si non nominet penitentem?

Et docetur non solum esse peccatum, sed contra sigillum, si Confessarius dicat in tali Ciuitate talia & talia peccata committi solent.

Et quid, si tantum generaliter dicat grauia peccata committi? Ex part. 5. tract. 1. 1. Ref. 35.

§. 1. Respondeo affirmatiuè cum Villalobos in summa. tom. 1. tra. 8. q. 9. diffic. 7. 3. num. 5. vbi sic ait: Digo que es licito al Confessor dezir: Oí tal pecado en la confession sin nombrar persona, como se haga con tal aduertencia que no se pueda venir en conocimiento della, y porque por este camino no se haze odiosa la confession. Mas ha se mucho de aduertir, que no se diga esto sin necesidad, y grand utilidad, mayormente estando delante muchos, y dene guardarse que no se offenda la comunidad donde está aquella persona, como si dize, que oyó à alçun Religioso tal, o tal pecado, y en especial nombrando la Religion de donde era, que este es pecado contra el sigillo, como dize Suar. y Ledesma. Ita ille. Vide etiam Hurtadum disp. 12. de panit. diffic. 4. vbi etiam existimat esse contra sigillum Confessarium infamare ciuitatem alicuius generis peccati, quod ex sola confessione nouit, quando ipsi ciues in particulari etiam penitentes aliquo modo afficiuntur infamia illa: quod facile contingit, quando ciuitas non est ampla, & penitentes sunt aliquo modo suspecti, quia tunc ex reuelatione illa euenit penitentibus alicuius infamia, ob quam confessio fit illis odiosa, & ab ea retrahuntur, & ideo Kellisonius to. 2. in 3. part. q. 5. artic. 1. dub. 5. docet non solum esse peccatum, sed etiam contra sigillum, si Confessarius dicat, in tali ciuitate tale & talia peccata committi solent, nisi hoc sit aliunde notum. Vide etiam Vafquez in 3. part. tom. 4. quæst. 93. art. 4. dub. 3. Megalam in 1. part. lib. 1. cap. 16. num. 11. Fagundez prac. 2. lib. 6. cap. 4. num. 2. Faustum me citantem de panit. lib. 7. quæst. 4. 1. & Malderum tract. de sigillo. cap. 12. vbi docet, non licere Confessario dicere, quod in loco vbi Confessiones audiuit, grauia fiant peccata nam etiam hoc redundat in grauumen istius communicitatis, & postea confessionem reddere odiosam, præsertim in communitate non adeo magna. Ita ille, qui etiam addit eum qui dicit in Ordine tali Religiosorum hoc, vel illud peccatum fuisse admissum, quod ex sola confessione nouerit, grauius peccare, quamuis non possit puniri pena ordinaria inflicta contra fractores sigilli.

quam inchoatio, vel tanquam consummatio, posita enim casuum reservatione, confessio hoc, vel simili modo debet perfici, & Christus non videtur absque tali onere dedisse Superioribus potestatem causas suo iudicio reservandi; nam cum sit onerosum pro casibus reservatis debere Superiorem adire, nisi is eadem lege obligaretur, qua Confessarij, confessio redderetur valde odiosa. Similiter inferior petens veniam absoluedi à casu reservato, nullo modo potest personam aperire, vel casum ita explicare, vt ea venire possit in notitiam Superioris, nec Superior potest curiosè inquirere cum periculo veniendi in notitiam personæ, inferior etiam ad id tenetur, licet Superior veniam non cõcedat. Hæc ille, & ego, nec aliter sentiendum puto.

RESOL. XIV.

An sit contra sigillum confessionis, si Superior alicuius domus dicat Generali, vel Provinciali in ea domo sæpe postulari potestatem absoluedi à peccatis reservatis? Ex part. 5. tractat. 11. Resolut. 45.

§. 1. **H**OC dubium mouet & resoluit Turrianus de penit. quest. 11. artic. 2. disp. 33. dub. 1. vbi sic ait: Difficilius est id de quo non semel interrogatus sum, an sit contra sigillum, si Superior immediatus alicuius domus religiose manifestet Provinciali in ea domo, aut collegio, sæpe postulari facultatem ad absoluedum à reservatis, & videri possit alicui hoc non esse contra sigillum, cum non explicetur peculiare peccatum alicuius subditi. Mihi tamen semper visum est hoc esse iniustum, seclusa ignorantia, quia vel hoc fit vt Provincialis habeat notitiam aliquam in ordine ad gubernationem subditorum; vel non fit hoc fine: si non hoc fine, manifestatio est planè inutilis, & imprudens contra bonam existimationem eius communitatis; si verò fiat in ordine ad gubernationem, planè est periculum ne ex illa notitia & ex aliis circumstantiis, vel certè cognoscatur peccatum aliquod subditi, vel saltem Provincialis finitram cognoscat alicuius opinionem. Hæc Turrianus, cui ego libenter adhæreo.

RESOL. XV.

An Superior, vel quiuis alius possit negare suffragium illi, cuius defectus scit solum per confessionem, quando suffragatur secreto, vbi multa de sigillo confessionis?

Primo, non licere ob notitiam confessionis priuare subditos Officiis amouibilibus.
Secundo, non posse Confessarium dicere Prætoribus vrbis, aut Inquisitoribus, vt diligentius inuigilent.
Tertio, quod non potest licitè Prelatus, seu quiuis alius vt notitia confessionis complicit alicuius delicti, vt fiant vigilantiores circa alios nec potest dicere, vt solio diligentius inuigilent, vt eos in delicto comprehendant, & sic in similibus. Ex part. 3. tractat. 4. Res. 76.

Sup. hoc in Res. seq. & figuranter in prima post seq. & sup. in Res. 9. & Notent. & seq. & fig. dicit in S. vi. ad lin. 6. vers. vci collibet negare.

§. 1. **A**ffirmatiuè respondent Portel. in dubiis Regularium, verb. Electio, n. 9. Castellinus de elect. c. 5. num. 103. Valq. in 3. part. to. 4. q. 93. art. 4. dub. 8. n. 7. Nugnus in addit. ad 3. part. q. 1. 1. art. 1. disp. sic. 2. ad 6. & ad 7. argum. Guttierrez de matrim. c. 60. n. 10. Henric. lib. 3. de penit. c. 23. n. 6. Nauarrus in c. Sacerdos, de penit. dist. 6. n. 147. & alij, quos citat Sanchez, & Fagund. vbi infra. Et ita mordicus aliqui

sustinent hanc sententiam, vt doceant teneri id efficere in conscientia; & rationem omnium horum adducunt, quia Sacerdos ex vi sigilli tenetur accepta in confessione secreta seruare, sed Superior, vel alius quando denegat suffragium in Capitulo, nemini reuelat peccata in confessione accepta: ergo. Deinde, Sacerdos per confessionem alterius non priuatur iure suo, sed si ipse talem confessionem non audiuisset, posset huiusmodi suffragium denegare. Ergo, &c. Et hanc sententiam veram esse, quando suffragium ita cautè denegetur, vt penitens nullam de hoc facto possit habere suspensionem, docent multi, & nouissime Villalobos in summa tom. 1. tract. 9. diff. 75. n. 4. vbi sic asserit: También digo que sería licito no dar el voto a aquel que sabe por la confesion que es indigno, con que fuesse con tanta cautela, que no pudiesse el ni nada caer en ello, y en cosas, que el penitente no tiene aporido derecho.

2. Sed hæc opinio opus est, vt non doceatur, nec in practicum adducatur, vt pote periculosa, & nocua honoris, ac religionis Sacramenti, & ideo contrariam sustinendam esse puto, quam Claudius Aquauita præcepit à Superioribus obseruari, à Professoribus Societatis I. S. v. publicè, & priuatiuè doceri; & ita etiam docent nouissime Laym. in Theol. mor. lib. 4. tr. 6. c. 2. q. 1. n. 22. Fagund. præc. 2. lib. 6. c. 3. n. 1. & seg. Beia part. 3. cas. 10. Coninch de Sacram. disp. 9. dub. 4. n. 64. Delrinus in disquis. lib. 2. Bañez in 2. 2. q. 33. art. 8. Malderus in de sigillo, c. 14. vbi docet nullo vnoquam casu, etiam quando id nemo rescituisset Confessarium fecisse, licere vt scientia confessionis in electione, & omnino in omnibus, quæ penitentem grauant. Quia etiam si in particulari hic, & nunc ignoretur ex qua scientia agat Confessarius, retrahit tamen infirmos à confessione, si nouerint fieri posse, vt occasione confessionis non eligantur, sed puniantur inuiti. Dico infirmos, quia puto in fauorem confessionis non tantum consideranda esse incommoda respectu illorum, qui iusta causa à confessione alienarentur, sed etiam respectu illorum infirmorum qui reformidarent eandem confessionem, si contra se eius liceret vt scientia tanquam odiosa; idè que ab ea auerterentur, non quidem omnino immeritè, sed ex fragilitate quadam humana: homines enim infirmi magis alliciendi sunt ad confessionem, eaque magis indigent, quam perfectiores. Hæc quidem procedunt, quando non possunt alia causa prætexti prætereundi indignum, quia si allegari possit defectus ætatis, scientiæ, aut aliquid eiusmodi, non dubium est, quin Confessarius possit illis allegatis, præterire eum, quem ex confessione secreto nouit indignum. Ita Malderus.

3. Igitur etiam si ponamus confidentem nullo omnino indicio assequi posse, si suffragium verbi gratia, in electione occulta sibi à Confessario propter confessionis notitiam denegatum fuisse; tamen si hæc nimirum sciant penitentes, se ob peccatorum horum confessionem impediri posse à consequendis officiis, ac honoribus, abhorrescent à confessione, præsertim faciendâ, quos vel leuiter suspicantur aliquando sibi prodesse, vel obesse posse, vt cum vocabilibus, cum Magistro Novitiorum, cum Preposito, &c. Et ideo non possum hinc non apponere verba Fagundez, vbi supra, numero secundâ, ita asserentis. Potissima ratio, ob quam sacramentale sigillum tam inuolubiliter obligat, vt nullo modo eius notitia ad notitiam fori externi, & externorum actum deducatur, est, ne hoc diuinum Sacramentum quod à Christo Domino in salutem animarum institutum est, reddatur hominibus formidabile, & ideo fugiendum est omnino, quidquid illud onerosum, ac odiosum potest reddere. At nihil magis odiosum illud potest reddere hominibus, quam